

מרבית העם להביא - פרשת ויקהל פקודי

שמות פרק לו:

- (ב) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אֶהֱלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חֵכֶם לֵב אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכָמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נָשָׂאוּ לְבוֹ לְקַרְבָּה אֶל הַמְּלֶאכֶה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :
- (ג) וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בִּבְקָר בִּבְקָר :
- (ד) וַיָּבִיאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים :
- (ה) וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מֵרַבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר צָוָה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :
- (ו) וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלֶאכֶה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהֵבִיא :
- (ז) וְהַמְּלֶאכֶה הִיְתֵה דָיִם לְכָל הַמְּלֶאכֶה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר : ס

שפת אמת שמות פרשת ויקהל [תרל"ה]:

בפסוק מרבית העם להביא כו' ויצו משה כו' ויכלא העם מהביא. יש להבין מה זה האריכות בתורה בענין זה. ונראה כי ראו הצדיקים והחכמים כי נתפשט ההתנדבות יותר מהראוי. וחששו שלא יהי עוד ברצון אמת לשם שמים. כי הכל הולך אחר הרצון לשי"ש. ואיתא כי יש בכל דבר בחי' רצוא ושוב פי' עפ"י מ"ש בשם הבעש"ט לראות שמכל עבודה יקבל יראה ובושה כי כשגומר כל מעשיו בא לידי גבהות. אבל כשחוזר באמצע לאחוריו בחשבו לפני מי הוא עומד. זה עצמו תיקון המעשה כראוי. ומרע"ה והחכמים שמרו מעשי בני"ש שלא להתערב בו פניות כנ"ל:

...

ושמעתי מאמ"ז מו"ר ז"ל פי' הפסוק מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב ופי' כי נדיבות הרצון צריך מנעל ושמירה שלא יתפשט הרצון והחשק לדברים אחרים כו'. וזהו פי' המשנה משמיעין על השקלים ועל הכלאים שלא יתערבו רצונות אחרים לרצון הנדבה. וגם פי' כלאים כמו ויכלא העם כו' שהוא בחי' המניעה שיש ג"כ במצות הנדבה כנ"ל וז"ש העשיר לא ירבה כו' :

שיר השירים פרק ז:

- (א) שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנַחֲזָה בָּךְ מֵהַ תִּחְזֹוּ בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים :
- (ב) מֵהַ יָּפוּ כְּעֵמֶד בְּנִעְלִים בַּת נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכָּן כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֹן :

משנה מסכת שקלים פרק א משנה א:

באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.

בית יוסף אורח חיים סימן רצ:

[ב] בתנחומא ויקהל משה בעלי אגדה היו אומרים מתחלת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בה קהלה בראשה אלא פרשה זו בלבד ולמה כך אמר הקדוש ברוך הוא למשה רד ועשה לי קהלות גדולות בשבת כדי שילמדו כל הדורות הבאים אחריו להקהיל קהלות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים, דבר אחר ויקהל משה אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אם אתם נקהלים בכל שבת ושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וקורין בתורה ובנביאים מעלה אני עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי שכן ישעיהו הנביא מפרש (מג יב) ואתם עדי נאם ה' ואני אל אתם מעידים עלי שאני אלוה

בעולם ע"כ. ומכאן סמכו בכל תפוצות הגולה להתקבץ בבתי כנסיות לקרות מקרא ולדרוש בדברי אגדה
אחר סעודת שחרית: